

der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven.

I medfør af bekendtgørelsen (§ 5) skulle spildevandet fra dambrug føres tilbage oven for stemmeværket i det omfang, det var nødvendigt for at sikre, at vandføringen forbi stemmeværket blev mindst halvdelen af medianminimumsvandføringen. Bestemmelsen var baseret på den opfattelse, at der med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven kunne stilles krav til spildevandsudløbets placering.

Fra Dansk Dambrugerforenings side blev det imidlertid anfægtet, at der eksisterede den fornødne hjemmel for reglen, idet foreningen henviste til dambrugenes eksisterende vandindvindingsrettigheder efter vandforsyningsloven. Foreningen lagde vægt på, at vandforsyningsloven af 1980 havde sat tidsbegrænsningen for dambrugernes vandindvindingsrettigheder til år 2005. Foreningen har derfor indbragt spørgsmålet for domstolene.

På den baggrund indgik den daværende miljøminister og foreningen i december 1992 en aftale, hvorefter vandføringen skulle sikres ad frivillighedens vej. Ifølge aftalen skulle Miljøministeriet ophæve den generelle bestemmelse om vandføring i § 5, idet der i stedet skulle fastsættes individuelle krav til vandføringen ved hvert enkelt dambrug.

Dansk Dambrugerforening anerkendte nødvendigheden af, at der sikres vandføring ved alle dambrug som et vigtigt led i realiseringen af miljøkvalitetsmålsætningerne. Foreningen skulle efter aftalen hæve retssagen og virke aktivt for, at foreningens medlemmer gennemførte de nødvendige foranstaltninger. Foranstaltningerne skulle være gennemført senest 18 mdr. efter fastsættelsen af vandføringskravet. Miljøministeriet skulle ifølge aftalen tage initiativ til fornøden lovgivning for eventuelle dambrug, der ikke frivilligt havde realiseret kravet til vandføringen inden fristen den 1. juli 1995.

Det har efterfølgende vist sig umuligt at realisere aftalen, der således ikke kan danne grundlag for en sikring af vandføringen ved dambrugene.

Da opstemninger ved dambrugene tegner sig for langt den største del af de tilfælde, hvor der forekommer utilstrækkelige vandførings- og passageforhold, lægges der med nærværende lovforslag op til at løse de miljømæssige problemer ved disse opstemninger. Lovforslaget tilsigter således på dambrugsområdet en løsning af de problemer, som også søgtes løst med den omtalte aftale og den nu ophævede bestemmelse i dambrugsbekendtgørelsen.

Følgende foreninger, myndigheder m.v. har modtaget udkast til lovforslag til udtalelse:

Advokatrådet, Amdsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Damtek-sekreta-

riatet, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Geologiske Undersøgelse, Danmarks Miljøundersøgelser (Afd. for ferskvandsøkologi), Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Amtsvandinspektørforening i Danmark, Dansk Dambrugerforening, Dansk Familielandbrug, Dansk Industri, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Elværkers Forening, De Danske Landboforeninger, Embedslægeforeningen, Energistyrelsen, Erhvervsministeriet, Ferskvandsfiskeriforeningen i Danmark, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Frederiksberg Kommune, Friluftsrådet, Foreningen af tekniske chefer i amterne, Institut for ferskvandsfiskeri og fiskepleje, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Landbrugsrådet, Miljøklagenævnet, Skov- og Naturstyrelsen, Statsministeriet, Sundhedsstyrelsen og Veterinærdirektoratet.

3. Forholdet til eksisterende lovgivning

Vandløbsloven

Vandløbsloven (lovbekendtgørelse nr. 404 af 19. maj 1992) indeholder det retlige grundlag for at regulere og administrere vandløbenes fysiske forhold. Vandløbsloven indeholder endvidere regler om vedligeholdelse af vandløb. Reglerne om fysiske indgreb findes ligeledes i vandløbsloven. Således må opstemningsanlæg ikke etableres eller ændres uden godkendelse efter vandløbsloven.

Efter den gældende vandløbslov er der en begrænset adgang for vandløbsmyndighederne (kommuner og amter) til at foretage forbedringer af vandløbenes fysiske forhold gennem en restaurering af vandløb.

Efter vandløbsloven (§ 50) kan vandløbsmyndigheden meddele påbud om, at opstemningsanlæg eller andre anlæg, der kan hindre vandets frie løb eller i øvrigt være til skade for vandløbet, skal ændres eller nedlægges, såfremt anlægget er til væsentlig skade for vandløbskvaliteten. Det har ikke vist sig muligt med hjemmel i § 50 at skabe den nødvendige, samlede løsning på problemet med utilstrækkelig vandføring og faunapassage ved et stort antal stemmeværker.

Ferskvandsfiskeriloven

Ferskvandsfiskeriloven (lov nr. 330 af 14. maj 1992) regulerer retten til fiskeri i vandløb. Loven indeholder endvidere regler om udsætning af fisk og krebs, om sikring af vildfiskens passage ved opstemninger og om, at der ved dambrug og vandindvindingsanlæg kan kræves anbragt gitre eller lignende for at forhindre fisk og fiskeyngels adgang til anlægget.